

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
ZAGREB, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2430/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Luciji Butigan, na prijedlog sudskog savjetnika Marija Jeraka, u pravnoj stvari tužitelja AUTO KUĆA KOZINA d.o.o., Oroslavlje, Mokrice 180B, OIB: 89993018652, kojeg zastupa opunomoćeni Aleksandar Aleksovski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Juršetić & Aleksovski d.o.o., protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa opunomoćena Ivana Štih, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., radi isplate, nakon javne i glavne rasprave održane 22. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, na ročištu za objavu presude 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, isplatiti tužitelju AUTO KUĆA KOZINA d.o.o., Oroslavlje, Mokrice 180B, OIB: 89993018652, iznos od 131,13 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. travnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glave operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II/ Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, naknaditi tužitelju AUTO KUĆA KOZINA d.o.o., Oroslavlje, Mokrice 180B, OIB: 89993018652, troškove parničnog postupka u iznosu od 289,81 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 2. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje

glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glave operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 16,73 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 2. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glave operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 20. listopada 2025. navodi kako je 29. ožujka 2025. vozilo u vlasništvu Željka Šćurica i to Opel Corsa 1.4 Color Edition, registarske oznake ZG 7149-ES oštećeno u štetnom događaju koju je prouzrokovao vozač vozila osiguranika tuženika, osiguranog kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti broj 068203025905. Ističe da se tuženiku obratio odštetnim zahtjevom 1. travnja 2025., a na koji je tuženik odgovorio obrazloženom ponudom od 6. lipnja 2025. i to na način da je odštetni zahtjev ocijenio kao pravno osnovan te na temelj toga oštećeniku isplatio nesporan iznos naknade štete u iznosu od 1.204,08 EUR. Tuženik je odštetni zahtjev ocijenio osnovanim temeljem potvrde nadležne policijske postaje, a što je i navedeno u obrazloženoj ponudi. Predmet ovog postupka je upravo novčani iznos koji prelazi ranije navedeni nesporan iznos do potpunog namirenja naknade štete. Nadalje obrazlaže kako je oštećenik kao ustupitelj prenio na tužitelja kao primatelja novčano potraživanje prema tuženiku kao dužniku koje je predmet ovog postupka. Tužitelj je oštećeniku pružio uslugu mehaničarskih i autolimarskih radova radi saniranja štete na vozilu, a koja je nastala kao posljedica štetnog događaja. Za navedene usluge tužitelj je izdao račun broj 968/01/8 u iznosu od 1.335,21 EUR. Slijedom navedenog, tuženik predniku tužitelja nije nadoknadio iznos cjelokupne štete već samo iznos od 1.204,08 EUR dok razliku u iznosu od 131,13 EUR tužitelj potražuje u ovom postupku. Nakon štetnog događaja prednik tužitelja je svoje vozilo na popravak dao tužitelju čija je primarna djelatnost popravak vozila, a koje vozilo je tužitelj i popravio te za isto izdao račun u skladu sa svojim cjenikom. Prednik tužitelja imao je pravo slobodno odabrati gdje će popraviti vozilo te na temelju računa koji mu je izdan potraživati isplatu naknade štete od osiguranja, ovdje tuženika. Pritom je tužitelj cijenu predmetnih popravaka obračunao prema svom valjanom cjeniku koji je određen sukladno pozitivnim propisima te javno dostupan u poslovnim prostorijama tužitelja, a popravak i izdavanje predmetnog računa je odrađeno sukladno pravilima struke. Nadalje ističe kako je nejasno kako je tuženik odredio iznos štete koji je priznao kao

nesporan, kada je istom bio dostavljen račun tužitelja iz kojih je razvidan iznos štete. Upravo iznos izražen na računu tužitelja predstavlja stvarnu štetu nastalu predmetnim štetnim događajem, a koji iznos je u skladu s cjenikom tužitelja. Slijedom navedenog, tužitelj je jasno i transparentno izdao predmetni račun i time izračunao cjelokupnu štetu dok tuženik nejasno i netransparentno procjenjuje visinu nastale štete. Ističe da je njegovo potraživanje osnovano što potvrđuje i Mišljenje Agencije za tržišno natjecanje od 20. veljače 2020. Dodaje kako navedeni stav potvrđuje i brojna sudska praksa. Predlaže sudu naložiti tuženiku isplatu iznosa od 131,13 EUR sa zateznim kamatama uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 24. studenoga 2025. ističe prigovor nedostatka aktivne i pasivne legitimacije, osporava nastanak štetnog događaja, odgovornost i visinu tužbenog zahtjeva. Navodi da je tužbeni zahtjev neosnovan iz razloga što svaka stranka, prilikom ostvarenja svojih prava, dužna pridržavati općih načela obveznih odnosa prema kojima je oštećenik dužan surađivati te se dužan ponašati kao dobar domaćin i suzdržavati se od postupaka kojima se otežava ispunjene obveze drugog sudionika. Ukazuje da je oštećenik mogao izvršiti popravak vozila u drugim servisima jednake kvalitete kao i servis u kojem je izvršio popravak, ali za bitno manji iznos od onoga koji je isti u konačnici podmirio. Ističe da je na to ukazivao i tijekom mirnog postupka. Navodi kako je oštećenika više puta obavijestio o njegovim pravima, ali i obvezama te ga obavijestio da vozilo može popraviti u servisima u kojima bi cijena popravka bila manja od one navedene u tužbi, a u isto vrijeme i s najmanje istom kvalitetom popravka. Ne spori pravo oštećenika da vozilo popravlja gdje i kada hoće, ali ne u cijelosti na teret tuženika. Ističe kako odluke Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja i Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga nisu po pravnoj snazi iznad općih načela obveznih odnosa pa ne mogu biti protivne općim načelima obveznih odnosa. Vlasnik je mogao po svojem slobodnom izboru odvesti svoje vozilo i u servis u kojem je cijena sata rada 50, 80 ili 100 EUR, ali je sigurno da posljedice takvog izbora, koje se ogledaju u bitno većem novčanom iznosu popravka od iznosa za koji je vozilo bilo moguće popraviti na najkvalitetniji način, ne mogu stavljati na teret osobi koja je odgovorna za naknadu štete. Iz navedenih razloga tuženik može biti dužan naknaditi onaj najmanji novčani iznos za koji je moguće ili za koji bi bilo moguće izvršiti popravak vozila odnosno njegovo vraćanje u prvobitno stanje što je u ovom slučaju iznos koji je tuženik već isplatio. U slučaju kad oštećenik neopravdano sam poveća iznos popravka, sam i odgovara za posljedice takvog izbora i razliku u cijeni nastalu zbog toga što nije želio popraviti vozilo u servisima u kojima bi cijena istog popravka bila niža. Kako oštećenik nema pravo potraživati razliku u cijeni popravka, koja je posljedica njegovog nepoštivanja ranije navedenih općih načela obveznog prava, to ustup takvog potraživanja prema tuženiku ne može imati bilo kakvih pravnih učinaka. Vlasnik vozila može imati sam prigovor na kvalitetu popravka odnosno da za taj iznos nije moguće ili nije bilo moguće popraviti vozilo potpuno i kvalitetno, ali da bi popravak u radionici s nižom cijenom sata bio povezan s drugim opravdanim okolnostima zbog kojih popravak u toj radionici ne bi bio adekvatan ili bi na bilo koji način uzrokovao dodatnu štetu vlasniku. Osporava navode tužitelja o službenoj cijeni sata rada u radionici tužitelja. Također, vozilo nije popravljeno sukladno izvidu štete pa je i šteta na taj način preuveličana. Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 12. kolovoza 2025. (list 7-8 spisa), Obavijest o ustupanju

potraživanja dužniku od 12. kolovoza 2025. (list 9 spisa), Prigovor podnositelja odštetnog zahtjeva od 24. rujna 2025. (list 10-11 spisa), Obrazloženu ponudu tuženika od 6. lipnja 2025. (list 12 spisa), Izvid štete broj: 258210511334 od 22. travnja 2025. (list 13 spisa), Račun broj 968/01/8 od 5. lipnja 2025. (list 14 spisa) i Mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, KLASA: 034-08/18-01/093, URBROJ: 580-09/84-2020-043 od 20. veljače 2020. (list 16-19 spisa), Račun od 18. lipnja 2025. (list 76 spisa) i Račun broj 161/P1/1 od 22. travnja 2025. (list 77 spisa).

4. Sud je odbio predložene dokaze za saslušanje svjedoka, prometno vještačenje na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja, visine štete i činjenicu može li se predmetno vozilo vratiti u prvobitno stanje na jednak način i jednake kvalitete uz manji trošak, financijsko vještačenje na okolnost utvrđivanja cijene sata rada lakirera i limara u mjestu i u vrijeme popravka vozila u ovlaštenim i neovlaštenim servisima, uviđaj na licu mjesta, saslušanje svjedoka i saslušanje tužitelja. Naime, izvođenje predloženih dokaza nije bilo potrebno radi utvrđivanja spornih, a odlučnih činjenica između stranaka. Provođenje navedenih dokaza bilo bi neekonomično i pridonijelo nepotrebnom odugovlačenju postupka te povećanju troškova postupka. Sud smatra kako se odluka o tužbenom zahtjevu može donijeti temeljem stanja spisa, jer je činjenično stanje dovoljno utvrđeno pa izvođenje dodatnih dokaza ocjenjuje nesvrshodnim.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19. dalje ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa u visini od 131,13 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. travnja 2025.

7. Među strankama nije sporno da je tužitelj izvršio popravak oštećenog vozila te da je tuženik u mirnom sporu isplatio oštećeniku iznos od 1.204,08 EUR.

8. Među strankama je sporna aktivna i pasivna legitimacija, odgovornost i visina tužbenog zahtjeva.

9. Uvidom u ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 12. kolovoza 2025. utvrđeno je kako su navedeni ugovor sklopili oštećeni Željko Šćuric kao ustupitelj i tužitelj kao primatelj. Proizlazi da je ustupitelj angažirao primatelja radi popravka osobnog vozila oštećenog u štetnom događaju od 29. ožujka 2025. te da je primatelj za navedenu uslugu popravka vozila izdao ustupitelju račun u iznosu od 1.335,21 EUR. Proizlazi također da je tuženik podmirio iznos od 1.204,08 EUR te da za isplatu ostaje još 131,13 EUR. Nadalje, navedenim ugovorom ustupitelj odnosno oštećenik, radi ispunjenja svoje obveze, ustupa primatelju odnosno tužitelju, svoje potraživanje prema tuženiku.

10. Iz Obavijesti o ustupu potraživanja dužniku proizlazi da su ustupitelj i tužitelj sklopili 12. kolovoza 2025. navedeni ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja te se tuženik obaveštava o sklapanju navedenog ugovora.

11. Iz izvida štete tuženika broj 258210511334 od 8. travnja 2025. proizlazi da je u prometnoj nesreći od 29. ožujka 2025. oštećeno vozilo marke Opel tip Corsa registarskih oznaka ZG 7149-ES u vlasništvu oštećenog Željka Šćurica. Također, proizlazi kako su na vozilu uočena oštećenja branika, stražnjeg lijevog svjetla i držača branika. U odnosu na radno vrijeme popravka, navedeno je kako je za popravak potrebno 0,80 radnih sati limara, 2,70 radnih sati lakirera te 1,31 potrošnog materijala za limara odnosno 124,01 potrošnog materijala za lakirera. Zaključno, šteta je okarakterizirana kao djelomična šteta.

12. Iz računa tužitelja broj 968/01/8 od 5. lipnja 2025. proizlazi da je na oštećenom vozilu popravljen zadnji branik po cijeni od 456,83 EUR, držač branika po cijeni od 15,55 EUR, lampa po cijeni od 260,56 EUR, utrošen potrošni materijal lakirera po cijeni od 124,01 EUR, izvršeni karoserijski radovi po cijeni od 47,20 EUR, lakirerski radovi po cijeni od 159,30 EUR i utrošen limarski materijal po cijeni od 4,72 EUR. Dakle, iz navedenog računa proizlazi da je ukupan trošak popravka oštećenog vozila iznosio 1.335,21 EUR s PDV-om.

13. Iz obrazložene ponude tuženika od 6. lipnja 2025. proizlazi da je tuženik utvrdio kako je njegova odgovornost za naknadu štete po navedenoj predmetnoj nesreći nesporna kao i sam odštetni zahtjev. Međutim, proizlazi kako je tuženik procijenio visinu štete kao cjelokupnu naknadu štete i to na iznos od 1.204,08 EUR.

14. Iz mišljenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, KLASA: 034-08/18-01/093, URBROJ: 580-09/84-2020-043 od 20. veljače 2020. proizlazi da postupanje osiguravajućih društava na način da u slučaju štetnog događaja na vozilu ne priznaju u cijelosti cijene radnog sata i/ili druge troškove popravka iz ispostavljenih računa radionica koje su obavile popravak vozila, može biti sporno s aspekta posebnih propisa i pravila o odgovornosti za štetu i naknadi štete. Nadalje, ističe se kako osiguravajuća društva u Republici Hrvatskoj trenutno nemaju jasne i transparentne kriterije za odabir radionica s kojima sklapaju ugovore o poslovnoj suradnji pa bi trebalo zasebno jasno utvrditi transparentne i objektivne kriterije za ulazak u mrežu ugovornih servisa.

15. Člankom 80. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. dalje ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Nadalje, člankom 82. stavkom 1. ZOO-a propisano je da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Zaključno, člankom 88. stavkom 1. ZOO-a propisano je da kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine.

16. U odnosu na istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, sud ističe kako je navedeni prigovor neosnovan u cijelosti. Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 12. kolovoza 2025. sklopljen između oštećenog Željka Šćurica kao ustupitelja i tužitelja kao primatelja, ispunjava sve uvjete za ustup tražbine temeljem citirane odredbe članka 80. ZOO-a. Tužitelj je uredno obavijestio dužnika odnosno tuženika o ustupu i sklopljenom ugovoru čime je ispunjena i dodatna pretpostavka iz članka 82. ZOO-a. Također, identitet tražbine ne mijenja se njezinim ustupanjem, a

novčane tražbine po ovoj osnovi nisu strogo osobne naravi, niti se njihova narav protivi ustupu. Zbog toga, prema stavu ovog suda aktivna legitimacija tužitelja nije sporna pa je istaknuti prigovor tuženika trebalo odbiti u cijelosti.

17. U odnosu na istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije, sud ističe kako je navedeni prigovor također neosnovan u cijelosti. Iz izvida štete broj: 258210511334 od 8. travnja 2025. proizlazi da je upravo tuženik izvršio izvid štete na vozilu oštećenog Željka Šćurica, a u povodu prometne nesreće od 29. ožujka 2025. Navedeno je, između ostalog, i da se radi o djelomičnoj šteti te da radno vrijeme popravka za limara iznosi 0,80 sati odnosno za lakirera 2,70 sati. Također, iz računa broj 968/01/ tužitelja od 5. lipnja 2025. proizlazi da je upravo tu količinu radnih sati tužitelj i obračunao kod popravka štete. Također, iz obrazložene ponude tuženika jasno proizlazi kako tuženik ne spori svoju odgovornost za naknadu štete po navedenoj prometnoj nesreći pa samim time i sam odštetni zahtjev tužitelja. Time zapravo tuženik ne spori svoju odgovornost odnosno obvezu plaćanja, a pogotovo k tome što je i izvršio uplatu oštećeniku u iznosu od 1.204,08 EUR. Stoga, sud je mišljenja da je takvim postupanjem tuženik nedvojbeno konkludentno priznao pasivnu legitimaciju i odgovornost za štetu nastalu njegovom osiguraniku u navedenom štetnom događaju. Iz navedenih razloga, sud smatra kako je prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženika paušalan te usmjeren na odugovlačenje postupka zbog čega ga je trebalo odbiti u cijelosti.

18. U odnose na navode tuženika kako je oštećenik svoje vozilo mogao popraviti jednako kvalitetno u drugoj radionici, a po manjim cijenama sud ističe kako oštećenik nije dužan popraviti vozilo u radionici koju mu preporuči osiguravajuće društvo, čak niti u ovlaštenom servisu, a niti u najjeftinijem ili servisu koji naplaćuje prosječnu cijenu. Naprotiv, oštećenik je ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila i to po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje u skladu sa svojim cjenikom na tržištu. Oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti vozilo te okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe članka 1092. ZOO-a. Poduzetnici, što uključuje i one koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo prema najpovoljnijim ili prosječnim cijenama na tržištu. Zahtjev tuženika da oštećenici popravljaju vozilo samo u određenim, najjeftinijim servisima, a ne u bilo kojem servisu koji djeluje na tržištu, nema temelj niti u jednom propisu. Tome u prilog ide i mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. pa tako društva za osiguranje nisu ovlaštena određivati po kojoj će cijeni radnog sata treće osobe obavljati posao, kao i da oštećena osoba može slobodno izabrati gdje će popraviti svoje vozilo i na temelju računa popravka vozila koje mu je izdala izabrana radionica zahtijevati naknadu štete odnosno naknadu iz osiguranja.

19. Stoga, stav je ovog suda da oštećenik, odabirom tužiteljeve radionice za popravak vozila, suprotno navodima tuženika, nije doprinio nastanku štete u smislu članka 1092. ZOO budući da je oštećenik potpuno slobodan izabrati radionicu po vlastitom nahođenju.

20. Nadalje, iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik povodom prometne nezgode od 29. ožujka 2025. pregledao oštećeno vozilo 8. travnja 2025. te sačinio

izvid štete u kojem su specificirani dijelovi za popravak, vrijednost potrošnog materijala limara i lakirera te radno vrijeme popravka i to za limara 0,80 sati, a za lakirera 2,70 sati te konačno potrošni materijal limara i lakirera. Račun koji je tužitelj izdao oštećeniku od 5. lipnja 2025., s dospijećem plaćanja 12. lipnja 2025. odnosi se upravo na limarske radove u trajanju od 0,80 sati po cijeni od 59,00 EUR i na potrošni materijal limara, kao i lakirerske radove u trajanju od 2,7 sati po cijeni od 37,00 EUR i na potrošni materijal lakirera. Dakle, izvršeni radovi u potpunosti su u skladu s izvidom štete kako je to prethodno utvrdio sam tuženik.

21. Slijedom svega navedenoga, imajući u vidu da je cijena sata rada u računu ispostavljena u skladu s opsegom radnih sati koje je i sam tuženik utvrdio u svom izvidu štete, tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata u smislu odredbe čl. 1046. ZOO-a nastala šteta koja se odnosi na razliku iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje, pa mu je tuženik kao osiguratelj, s obzirom na valjani ugovor o ustupu tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe članka 1085. stavka 1. i 4. i odredbe članka 84. stavka 1. ZOO-a zbog čega je odlučeno kao u točki I/ izreke.

22. Sukladno odredbi članka 81. stavak 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja i sporedna prava kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i slično. Zbog toga je na tužitelja prešlo i pravo potraživati zatezne kamate. Prema odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 – dalje: ZOOP) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Iz tuženikove obrazložene ponude jasno proizlazi da je odštetni zahtjev oštećenika podnesen 1. travnja 2025. pa tužitelju pripadaju zatezne kamate od navedenog datuma.

23. Stopa zatezne kamate određena je sukladno odredbi članka 29. stavak 2. ZOO. Naime, u konkretnom se slučaju radi o isplati iznosa kojeg je tuženik kao osiguratelj bio dužan isplatiti temeljem police osiguranja svom osiguraniku, a koju tražbinu je osiguranik cedirao na tužitelja. Prema tome, iako se spor vodi između dvije pravne osobe, ne radi se o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora pa se u konkretnoj pravnoj stvari primjenjuje stopa koja se odnosi na ostale odnose.

24. Odluka o trošku donesena je na temelju članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a te budući da je tužitelj u parnici uspio, tuženik je dužan naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u cijelosti pri čemu su uzeti u obzir samo troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 8/11., 114/12. dalje Tarifa). Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 7.1. Tarife, trošak sastava prigovora u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 8.1. Tarife, trošak podneska od 2. prosinca 2025. u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 8.1. Tarife i trošak zastupanja na ročištu od 22. rujna 2026. u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 9.1. Tarife. Ukupno priznat trošak tužitelja tako iznosi 100 bodova. Kada se navedeni broj bodova pomnoži s vrijednosti boda od 2,00 EUR sukladno Tbr 54. Tarife priznati trošak tužitelja iznosi 200,00 EUR što uz pripadajući PDV iznosi 250,00 EUR. Uz to, tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,54 EUR i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 EUR. Zaključno, ukupno priznat trošak tužitelja iznosi 289,81 EUR. Zbog svega navedenog odlučeno je kao pod točkom II/ izreke. Nadalje, odbijen je

zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka tužitelja u iznosu od 16,73 EUR jer je tužitelj u postavljenom zahtjevu pogrešno utvrdio visinu sudske pristojbe. Iz navedenog razloga odlučeno je kao u točki III/ presude.

U Zagrebu 2. listopada 2026.

Sutkinja
Lucija Butigan

Nacrt odluke izradio sudski savjetnik Mario Jerak

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
LUCIJA BUTIGAN	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
02-10-2026	2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
10:45:57	L=ZAGREB
	S=BUTIGAN
	G=LUCIJA
	CN=LUCIJA BUTIGAN

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o njoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Broj zapisa: **9-3088e-0be6a**

Kontrolni broj: **0a43b-5a797-b0233**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LUCIJA BUTIGAN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.